

РЕШЕНИЕ

№ 10125

гр. София, 27.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 29.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николинка Бузова

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **11176** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба вх. № 44850/09.12.2022 г. по описа на АССГ, подадена от „Енерго-Про България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 5, представлявано от изпълнителния директор Р. С., с която са предявени обективно съединени иски срещу Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), за заплащане на основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, на следните суми:

- 2 434 686,93 (два милиона четиристотин тридесет и четири хиляди шестстотин осемдесет и шест лева и 93 стотинки) лева, представляваща обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно Решение № Ц – 5/20.02.2015 г. на ДКЕВР, отменено с влязлото в сила решение № 13785 от 12.11.2018 г. по адм. дело № 12851/2017 г. на ВАС – Четвърто отделение;

- 1 007 013,56 (един милион седем хиляди и тринадесет лева и 56 стотинки) лева върху горепосочената главница за законна лихва за забава от 12.11.2018 г. до датата на подаване на исковата молба;

- 1 157 823,92 (един милион сто петдесет и седем хиляди осемстотин двадесет и три лева и 92 стотинки) лева, представляваща обезщетение за претърпени вреди от

незаконосъобразен административен акт, а именно Решение № Ц – 14/03.04.2019 г. на КЕВР, прогласено за нищожно с влязлото в сила решение № 492 от 14.01.2021 г. по адм. дело № 13432/2019 г. на ВАС – Трето отделение;

- 433 219,12 (четиристотин тридесет и три хиляди двеста и деветнадесет лева и 12 стотинки) лева върху горепосочената главница за законна лихва за забава от 14.01.2021 г. до датата на подаване на исковата молба;

- 684 321,88 (шестстотин осемдесет и четири хиляди триста двадесет и един лева и 88 стотинки) лева, представляваща обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно Решение № Ц - 12/26.03.2021 г. на КЕВР, прогласено за нищожно с Решение № 8999/14.10.2022 г. по адм. дело № 3574/2022 г. на ВАС– Трето отделение;

- 118 615,78 (сто и осемнадесет хиляди шестстотин и петнадесет лева и 78 стотинки) лева върху горепосочената главница за законна лихва за забава от 26.03.2021 г. до датата на подаване на исковата молба;

- законната лихва за забава върху главниците за периода от датата на подаване на исковата молба – 09.12.2022 г. до датата на окончателното изплащане на дължимите суми;

- сумата на направените от ищеца разноски (държавна такса, съдебни разноски и адвокатски хонорар) в производството, съобразно представените по делото писмени доказателства.

Ищецът твърди, че като производител на електрическа енергия от водноелектрическа централа с инсталирана мощност до 10 МВтч, е адресат на Решение № Ц-010/30.03.2011 г. и впоследствие на Решение № Ц-5/20.02.2015 г. на ДКЕВР, Решение № Ц-14/03.04.2019 г. на КЕВР и Решение № Ц – 12/26.03.2021 г. на КЕВР, с които се определят, считано от 01.04.2011 г. преференциални цени за продажба на електрическа енергия от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 МВтч. и е заинтересован спрямо него да бъде прилагана преференциалната цена, съгласно установените критерии за класифициране на ВЕЦ по т. 1 до т. 6 от разпоредителната част на Решение № Ц-010/30.03.2011 г. на КЕВР, а не по преференциална цена в размер на 112,49 лв./МВтч, без ДДС, определена с отменените административни актове на КЕВР.

Според ищеца, с отменените/прогласените за незаконосъобразни и за нищожни решения КЕВР, незаконосъобразно му е определила преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч без ДДС вместо 171,18 лв./МВтч без ДДС за произведената от експлоатираната от него ВЕЦ “Самораново”, която притежава характеристиките на централа по т. 4 от решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., съгласно хидроенергийната му категория, поради което му се дължи обезщетение за причинените вреди.

В исковата молба е уточнено, че вредите, причинени от незаконосъобразното Решение № Ц – 5/20.02.2015 г. на ДКЕВР и нищожните Решение № Ц-14/03.04.2019г. на КЕВР и Решение № Ц – 12/26.03.2021 г. на КЕВР, представляват пропуснати ползи от разликата в изкупната цена от 112,48 лв./МВтч без ДДС на произвежданата от притежавания от ищеца ВЕЦ електрическа енергия, вместо цена от 171,18 лв./МВтч без ДДС. С решенията си за определяне на преференциална цена от възобновяеми

източници КЕВР въвежда критерий, който не е нормативно регламентиран и по този начин ограничава кръга на ползващите се от преференциалните цени по т. 1 до т. 6 от Решение № Ц – 010/30.03.2011 г., определени съгласно нормативно установените критерии относно хидроенергийните характеристики на ВЕЦ. Като е определил отделна преференциална цена за „ВЕЦ, въведени в търговска експлоатация преди 19 юни 2007 г.“ или „съществуващи ВЕЦ“, административният орган е изключил приложението на т. 4 от Решение № Ц – 010/30.03.2011 г. спрямо ищеца и така е осуетил увеличение на патримониума на дружеството с приходи от продажба на електрическа енергия по преференциалната цена, съгласно приложимата ценова категория за притежаваната от него ВЕЦ.

Размерът на пропуснатите ползи, според изложеното в исковата молба, се изразява в стойността на осуетеното вследствие на незаконосъобразните актове конкретно увеличение на имуществото, което се явява чистият пропуснат приход от реализация на електрическата енергия на ищеца. Вредата на ищеца се изразява в разликата между по-високата приложима преференциална цена по т. 4 от Решение № Ц-010/30.03.2011 г., определена съгласно хидроенергийните характеристики на притежавания от ищеца ВЕЦ и цената по т. 7 от същото решение, която е получил при реалната ѝ продажба. А незаконосъобразното Решение № Ц – 5/20.02.2015 г. на ДКЕВР, както и нищожните Решение № Ц – 14/03.04.2019 г. и Решение № Ц – 12/26.03.2021 г. на КЕВР отново определят изкупна цена в размер на 112,48 лв./МВтч без ДДС, с което продължават да пречат приложението на цената по т. 4 от Решение № Ц-010/30.03.2011 г. спрямо произведената от ищеца електрическа енергия, се сочи още в исковата молба.

Посочено е още в исковата молба, че освен неправилно определената преференциална цена, неправилно е определено и количеството енергия, което следва да се закупува по тази преференциална цена. Съгласно чл. 31, ал.1, т. 5 от ЗЕВИ, произведената от ищеца електрическа енергия се закупува по преференциална цена до размера на нетното специфично количество. С решение № СП – 1/31.07.2015 г. КЕВР е определила нетното специфично количество, съобразно класификацията по т.1. 1 до т.1. 6 от Решение № Ц – 010/30.03.2011 г., а по т. 9 за ВЕЦ, въведени в експлоатация преди 19 юни 2007 г. Квалифицирането на притежавания от ищеца ВЕЦ следва да е по т. 1 до т. 6 от Решение № Ц – 010/30.03.2011 г., а не по отменената т. 7 от Решение № Ц – 010/30.03.2011 г. и впоследствие по Решение № Ц-5/20.02.2015 г. на ДКЕВР, Решение № Ц-14/03.04.2019 г. на КЕВР и Решение № Ц – 12/26.03.2021 г. на КЕВР, което води до приложима преференциална цена от 171,18 лв. МВтч без ДДС, вместо 112,48 лв. МВтч без ДДС и до количество електрическа енергия от 3724 КВтч, вместо 2500 КВтч, което се закупува по тази преференциална цена.

В исковата молба се релевират и доводи, че със законодателните изменения в § 34, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (Обн., ДВ, бр. 41 от 21.05.2019 г.) е променен нормативният режим за насърчаване на производството на електрическа енергия от възобновяеми източници за централи с обща инсталирана мощност 1 МВтч до 4 МВтч, какъвто производител е ищецът, съгласно който производителите сключват с Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ договор за компенсиране с премия на произведените от тях количества електрическа енергия до размера на определеното им нетно специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната им цена. Според § 34, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (Обн.,

ДВ, бр. 41 от 21.05.2019 г.), посочената премия се определя ежегодно от КЕВР в срок да 30 юни като разлика между определената до влизането в сила на закона преференциална цена на обекта и определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници в зависимост от първичния енергиен източник. Съобразно законовите изменения след като договорът за компенсиране с премии влезе в сила крайните снабдители не изкупуват по преференциална цена произведената от съответния производител електрическа енергия. Ищецът е сключил такъв договор с Фонд „Сигурност на електроенергийните системи“, който е влязъл в сила на 01.08.2019 г. Следваща са премия на ищеца за периода 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г. е от 87,82 лв. /MWh без ДДС за количество до 3724 КВтч, която той не е получил, а му е била определена премия от 29,12 лева, поради приложение на отменената т. 7, вместо т. 4 от Решение № Ц – 010/30.03.2011 г. Премия за тези централи не е определена в Решение № Ц – 25/01.07.2021 г. на КЕВР, при което за ищеца няма премия дори и за количество електрическа енергия в по – малък обем. Следваща са премия на ищеца за периода 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. е от 80,23 лв. /MWh без ДДС за количество до 3724 КВтч, която той не е получил, а му е била определена премия от 21,53 лева, поради приложение на отменената т. 7, вместо т. 4 от Решение № Ц – 010/30. 03. 2011 г. Премия за тези централи не е определена в Решение № Ц – 25/01.07.2021 г. на КЕВР, при което за ищеца няма премия дори и за количество електрическа енергия в по – малък обем. Следваща са премия на ищеца за периода 01.07.2021 г. – 30.06.2022 г. е от 56,19 лв. /MWh без ДДС за количество до 3724 КВтч, която той не е получил. Премия за тези централи не е определена в Решение № Ц – 25/01.07.2021 г. на КЕВР, при което за ищеца няма премия дори и за количество електрическа енергия в по – малък обем.

Според изложението в исковата молба, претенцията за обезщетяване на пропуснати ползи в размер на 1 839 793,22 лв. е формирана като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между преференциална изкупна цена от 112,48 лв./МВтч без ДДС и преференциална изкупна цена в размер на 171,18 лв./МВтч без ДДС, за периода 20.02.2015 г. до 12.11.2018 г. Пропуснатите ползи в размер на 594 893,71 лв. са формирани като разликата при изкупна цена на свободен пазар по свободно договорени цени или по цени за излишък на балансиращ пазар за количествата над 2 500 работни часа и преференциална цена при продажба на електрическа енергия в размер на 171,18 лв./МВтч без ДДС до пълното нетно специфично количество – 3724 КВтч. електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена по т. 4 от Решение № Ц-10 от 30.03.2011 г. на КЕВР, за периода от 24.07.2015 г. до 12.11.2018 г. Пропуснатите ползи в размер 373 255,88 лв. са определени като произведение на произведеното и продадено от ищеца количество електрическа енергия по разликата между преференциална изкупна цена от 112,48 лв./МВтч без ДДС и преференциална изкупна цена в размер на 171,18 лв./МВтч без ДДС, за периода 13.11.2018 г. до 31.07.2019 г. Пропуснатите ползи в компенсиране за групата водноелектрически централи с изкупна цена по т. 4 и тези с изкупна цена от 112,48 лв./МВтч без ДДС, за периода от 01.08.2019 г. да 25.03.2021 г., а пропуснатите ползи в размер на 127 701,43 лв. представляват разликата за количествата над 2500 КВтч до 3724 КВтч, за които също са се полагали премии за периода 01.08.2019 г. до 25.03.2021 г. Пропуснатите ползи в размер 684 321,88 лв. са формирани като разлика между премиите за компенсиране за

групата водноелектрически централи с изкупна цена по т. 4 от Решение № Ц-10 от 30.03.2011 г. на КЕВР и тези с изкупна цена от 112.48 лв./МВтч без ДДС, за периода 26.03.2021 г. до 09.06.2022 г. до размер на 3724 МВтч.

Представени са писмени бележки.

Ответникът, Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в писмен отговор /л. 415 – л. 477, т.І от делото/ излага подробни доводи за недопустимост и неоснователност на исквете. Поддържа, че в мотивите на отменителните решения на ВАС съдът не е дал указания преференциалните цени за продажба на произведената електрическа енергия от производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници, попадащи в категорията по т. 7, да бъдат определени чрез тяхното категоризиране в други групи по други точки от оспорените ценови решения. Според него, ищецът прави опит да се самоопредели като производител, попадащ в някоя от групите по т.1 до т.6 от Решение № Ц - 10/31.03.2011 г., което е недопустимо. Поддържа, че административното производство по определяне на цени за групата производители на електрическа енергия от възобновяеми източници, попадащи в хипотезата на отменените решения за визирания период считано от 01.04.2011 г., не е приключило, а до произнасяне на КЕВР с административен акт за определяне на цени, считано от 01.04.2011 г., не съществуват валидно определени преференциални цени, на които крайните снабдители, съответно общественият доставчик, да изкупуват произведената електрическа енергия. В този смисъл претенцията за пропуснати ползи се базира на хипотеза.

Отрича се и допустимостта, и основателността на претенцията за присъждане на пропуснати ползи, представляващи разлика в цена от 112,48 лв./МВтч без ДДС за реализирани от ищеца количествата над 2500 работни часа и преференциална цена при продажба на електрическа енергия в размер на 171.18лв./МВтч до пълното нетно специфично количество електрическа енергия 3724 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена по т. 4 от Решение № Ц-10/30.03.2011 г. за посочените в исквата молба периоди. С отменените административни актове ДКЕВР не е установила размер на нетното специфично производство. Това е сторено с друг административен акт – Решение № СП-1/31.07.2015 г.

Възражава се, че поддържаните от ищеца вреди са произтекли и от неправилната квалификация на централата като попадаща в групата по отменената т.7 от Решение № Ц-10/30.03.2011г. вместо по т. 4 от цитирания акт, но Комисията няма правомощия да определя за всеки конкретен производител категорията, в която той попада – касае се за преценка и доказване пред крайния снабдител или обществения доставчик, с когото производителят на ЕЕВИ сключва договор за изкупуване. Твърди се, че между ищеца и КЕВР няма преки отношения и няма задължение за парична престация, както и че в периода 01.08.2019 г. до 09.06.2022 г. ищецът е получавал премии от ФСЕС на основание сключен договор, за реализираната на свободния пазар електрическа енергия, произведена от ВЕЦ „Самораново“. В отговора към исквата молба /л. 415-л. 437, т. 1 от делото – по-конкретно на л. 434/ се прави възражение за изтекла давност, а именно твърди се, че правото на вземане на акцесорния иск за периода от 12.11.2018 г. /датата на отмяна на Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г. с влязло в сила решение № 13785 от 12.11.2018 г. по адм. дело № 12851 от 2017 г. на ВАС – Четвърто отделени/ до 09.12.2022 г. /датата на предявяване на исквата молба/ е частично погасено по

давност на основание чл. 111, б. „в“ ЗЗД.

Направено е искане за присъждане на разноски. Представени са писмени бележки.

Прокурор М. от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на исковете, поради което счита, че същите следва да бъдат оставени без уважение.

Административен Съд С. - град, III отделение, 4 - ти състав, след като взе предвид наведените от страните доводи, изразеното становище на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

„ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] е правоприемник на „ЛУКЕЛ“ ЕИК[ЕИК] и на „ВЕЦ-ЕНЕРГИЯ ХОЛДИНГ“, ЕИК[ЕИК] /л. 18, т.1 от делото/.

С договор за приватизационна продажба на ВЕЦ „Самораново“ – обособена част от НЕК“ ЕАД, [населено място] от 27.07.2000 г. А. по приватизация продава на „ВЕЦ-ЕНЕРГИЯ“ ЕООД ВЕЦ „Самораново“ /л. 88-л.94, т. 1 от делото/.

Видно от публичния регистър издадени гарнации за произход на електроенергия, ВЕЦ „Самораново“ е въведен в експлоатация на 01.01.1965 г.

„ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД има Разрешително за водовземане № 41140204/06. 03.2014 г., издадено от Директора на Б. дирекция „3. район“, на основание чл. 44, ал.1, чл. 52, ал.1, т. 4 и чл. 79, ал. 3 от Закона за водите. С разрешителното са предоставени права на водовземане от водните обекти – река Отовица и река М. река в землището на [населено място], с цел производство на ел. енергия посредством ВЕЦ „Самораново“ с инсталирана мощност 2800 kW и нетен напор 545 м. /л. 463-л. 467, т. 2 от делото/.

С Решение № ПО-01-43/21.03.2022 г., издадено от Директора на Б. дирекция „3. район“, е продължено Разрешително за водовземане № 41140204/06. 03.2014 г., продължено и изменено с решение № ПО-01-14/19.01.2017 г., продължено с решение № ПО-01-5/31.01.2022 г., издадени от Директора на Б. дирекция „3. район“. /л. 109-110, т. 1 от делото/.

С отделен договор № 11 към Рамково споразумение от 01.12.2011 г. за покупко-продажба на електрическа енергия по свободно договорени цени, между „ЕНЕРГО ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД и „ЕНЕРГО-ПРО ТРЕЙДИНГ“ ЕАД, страните са се договорили първото дружество в качеството на продавач, а второто в качеството на купувач, първото да достави, а второто да закупи цялата произведена електрическа енергия /л. 107-л- 108, т. 1 от делото/.

На 01.09.2012 г. между „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД – купувач и „ВЕЦ-ЕНЕРГИЯ ХОЛДИНГ“ ЕАД в качеството му на продавач - производител на ел. енергия от ВЕЦ „Катунци“ и ВЕЦ „Самораново“ е сключен договор за продажба на електрическа енергия № 35/01.09.2012 г., за срок до 31.03.2024 г., по силата на който крайният снабдител заплаща на производителя преференциална цена по предварително установен размер – 112,48 лева за МВтч без ДДС, който се определя с решения на КЕВР (ДКЕВР). Съобразно чл. 11, ал. 4 от договора /л. 95-л. 101, т. 1 от делото/, променен с допълнително споразумение № 1 /л. 101, т. 1 от делото/, в случай, на промяна на действащото законодателство, в резултат на която се промени

дагаварената преференциална цена между страните по договора, то страните се съгласяват същата да бъде актуализирана в съответствие със законодателните промени.

С декларация „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е заявило, че продаденото количество електроенергия от ВЕЦ „Самораново“ за периода от 20.02.2015 г. до 09.06.2022 г. са заплатени изцяло на дружеството и същото няма просрочени вземания.

На 31.07.2019, между Фонд „СИГУРНОСТ НА ЕЛЕКТРОЕНЕРГИЙНАТА СИСТЕМА“, БУЛСТАТ[ЕИК] и „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, е сключен Договор за компенсиране с премии № ВЕИ-170/31.07.2019 г., на основание пар. 34 от ЗИД на Закона за енергетиката, във връзка с чл. 3би, ал. 1 от Закона за енергетиката /л. 102-л. 106, т. 1 от делото/. Договорът е в сила до 31. 03. 2024 г. с предмет на договора изплащане от ФСЕС на премия за количеството електрическа енергия, произведено от енергийният обект и регистрирано с месечна Гаранция за произход, за което производителят е сключил сделки по чл. 100, ал. 4 и/или ал. 6 от Закона за енергетиката на балансиращ пазар. Съгласно условията на договора, ФСЕС компенсира производителя с премия до размера на премията, дължима за нетното специфично производство на електрическа енергия, определена за МВтч от КЕВР по реда на §28, ал. 3 от ЗИД на ЗЕ.

По делото като доказателства са приети фактурите, издадени от „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД за продажба на електрическа енергия през процесните периоди, както и протоколи за отчет на произведената електрическа енергия от ВЕЦ „Самораново“, собственост на „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, подписани от „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, „ЕНЕРГО-ПРО ЕНЕРГ. УСЛУГИ“ ЕАД, БНЕБ ЕАД, доказателства за плащане по договорите за продажба на електрическа енергия.

С Решение № Ц-010/30.03.2011 г. ДКЕВР на основание чл.21 ЗВАЕИБ (отменен понастоящем, действащ към датата на приемане на решението) е определила, считано от 01.04.2011 г., преференциална цена за продажба на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10MW. В т. 1 до т. 7 от посоченото решение ДКЕВР е определила преференциална цена за продажба на електрическа енергия от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW. В т. 1 до т. 6 Комисията класифицира водноелектрическите централи и определя преференциална цена съгласно установените критерии по чл.19а, ал.1 и 2 от Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия и по чл.36 и сл. от Наредба № 14 за технически правила и нормативи за проектиране, изграждане и ползване на обектите и съоръженията за производство, преобразуване, пренос и разпределение на електрическа енергия съобразно схемата на хидроенергийния обект, инсталираната мощност и водния пад на електрическите централи. В т. 7 от решението са включени водноелектрически централи под 10 MW, въведени в експлоатация преди 19 юни 2007 г., като определената преференциална цена е в размер на 112.48/МВтч. Точка 7 от решението на ДКЕВР е отменена с Решение № 2126/13.02.2013 г. на ВАС по адм. дело № 5492/2011 г., оставено в сила с Решение №16953 от 17.12.2013 г. по адм. дело № 7175/2013 г. на ВАС, Петчленен състав. Делото е върнато на ДКЕВР за ново произнасяне при спазване на указанията, дадени от съда. Съгласно мотивите на съдебното решение правилата, методите и критериите за определяне на

преференциални цени са нормативно регламентирани със ЗВАЕИБ /отм./ и Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) /приета с ПМС № 35 от 20.02.2004 г., обн., ДВ. бр. 17 от 02.03.2004 г., изм. и доп., бр. 62 от 31.07.2007 г., бр. 42 от 5.06.2012 г., в сила от 5.06.2012 г., отм., бр. 38 от 23.04.2013 г., в сила от 5.04.2013 г./ Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗВАЕИБ /отм./ ежегодно до 31 март комисията определя преференциални цени за продажба на електрическа енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW, като в съответствие с ал. 2 цената се определя в размер 80 на сто от средната продажна цена за предходната календарна година на обществените или крайните снабдители и добавка, определена от комисията по критерии в зависимост от вида на първичния енергиен източник съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от ЗЕ. Съгласно чл. 21, ал. 3 от ЗВАЕИБ добавката по ал. 2 за следващата календарна година не може да бъде по-малка от 95 на сто от стойността на добавката за предходната календарна година. Съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката е Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), според чл.19а от която /в приложимата редакция, ДВ бр. 62 от 31.07.2007 г./ преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, се определя като не по-ниска от 70 на сто от средната продажна цена за предходната календарна година на обществените или крайните снабдители, и добавка, определена от комисията съобразно приети от нея указания, по общи критерии, валидни за всички възобновяеми енергийни източници-вида на технологията, големината на инсталираната мощност, наличния ресурс на първичния енергиен източник. Съгласно чл. 19а, ал. 2 от Наредбата /в приложимата редакция/, при определяне на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW, комисията предлага и следните специални критерии - наличие на горен изравнител, които позволява непрекъсната работа на централата с номинална мощност най-малко 2 часа на денонощие, наличие на долен изравнител за централите, които работят по зададен от министъра на околната среда и водите месечен график за използване на водите на комплексните и значими язовири. Освен това, съгласно чл. 36 от Наредба №14/15.06.2005 г. хидроенергийните обекти се класифицират съобразно следните критерии - мощност, експлоатационен режим, схема на хидроенергийния обект. В своите мотиви ВАС приема, че посочените нормативни изисквания са съобразени от комисията при приемане на решението, но в нарушение на тези разпоредби е въведен допълнителен разграничителен критерии за отделните водноелектрически централи, а именно „въведени в търговска експлоатация преди 19 юни 2007 г., за което комисията не е посочила фактически и правни основания. В останалата част, а именно в частта без т. 7, Решение № Ц-010/ 30.03.2011 г. не е оспорено пред съда и е влязло в сила. Следователно, този административен акт се ползва със стабилитет и по отношение на извършената класификация на водноелектрически централи и на електрически централи в т. 1 -т. 6. След връщане на преписката на административния орган, в изпълнение на съдебното решение, ДКЕВР е приела Решение № Ц-5/20.02.2015г., с което е определила, считано отново от 01.04.2011 г. преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW по смисъла на §2, ал.1, т.1 ПЗР на ЗВАЕИБ - 112, 48 лв./МВтч, без ДДС, при средногодишна

продължителност на работа 2500 часа. Това решение е отменено с Решение № 4039/15.06.2017 г. на АССГ по адм. дело № 2596/2015 г., оставено в сила с решение на ВАС от 12.11.2018 г. по адм.д. № 12851/2017 г. В мотивите на решението на АССГ е посочено, че въведеният от комисията критерий-съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW, обуславя материална незаконосъобразност на административния акт. Съдът е отменил решението на ДКЕВР, с което е определена, считано от 01.04.2011 г. преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW по смисъла на §3, ал.1, т.1 от ПЗР на ЗВАЕИБ -112,48 лв./МВтч без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2500 часа, като е върнал делото на комисията за ново произнасяне и отнасяне на спорните водноелектрически централи към групите, по посочените критерии от т. 1 до т. 6 в Решение № Ц- 010/30.03.2011 г. на КЕВР и при съобразяване с изложените в мотивите указания по тълкуването и прилагането на закона. В мотивите на потвърждаващото го Решение № 13785/12.11.2018 г. на ВАС по адм. дело №12851/2017 г. е посочено, че при постановяване на решението си административният орган отново е въвел ограничителен и дискриминационен критерии, като изразът „въведени в търговска експлоатация преди 19 юни 2007 г.“ на практика е заменен с израза „съществуващи водноелектрически централи“, което отново се свързва с времето на обнародване на закона в Държавен вестник. Прието е, че разделянето на съществуващи и нови водноелектрически централи отново представлява времеви критерии за определяне на преференциалната цена. ВАС в решението си приема, че отново е налице диференциация по отношение на водноелектрическите централи според момента, от който започват да текат срокове за задължително изкупуване на произведената електрическа енергия от възобновяемите източници. Според ВАС разделянето на нови и съществуващи централи не следва да е в зависимост от това дали е изтекъл технико-икономическият живот на активите и възвръщане на вложената първоначално инвестиция, като обособяването на отделна група производители на електрическа енергия, формирана на база на признака съществуващи електрически централи, отново е незаконосъобразно. Съдът посочва още, че в предходното решение на Върховния административен съд не се съдържа указание за прегрупиране по критериите, посочени в т. 1 до т. 6 на Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., като даденото в този смисъл указание от АССГ не е съобразено с факта, че Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. е влязло в сила по посочените точки и не може да бъде променяно въз основа на обжалването по друга точка (т.7), а в случая и на друго Решение с № Ц-5 от 20.02.2015 г. Поради това ВАС указва, че при връщането на преписката за ново произнасяне, административният орган, в съответствие с принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК, следва сам да избере законосъобразната възможност, която е осъществима най-икономично и е най-благоприятна за държавата и обществото. След връщането на административната преписка на КЕВР е прието Решение № Ц-14/03.04.2019г., с което комисията е определила, считано от 01.04.2011 г., преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2500 часа, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност под 10 MW, които са въведени в експлоатация до влизане в сила на ЗВАЕИБ (отм). С Решение № 5129/23.07.2019г. на АССГ по адм.д. №4506/ 2019г. е обявена нищожността на Решение № Ц-14/03.04.2019 г. и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне

при спазване на дадените указания по прилагане на закона. За да постанови решението си съдът е приел, че административният акт на КЕВР е издаден в противоречие с влязлото в сила съдебно решение, тъй като актът е идентичен по съдържание с предходния акт, отменен от съда. С Решение № 492 от 14.01.2021 г. решението на АССГ е оставено в сила.

От КЕВР е издадено последващо Решение Ц-12/26.03.2021 г., с което е определена преференциална цена, считано от 01.04.2011 г., в размер на 112,48 лв./МВтч. без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2 500 часа, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от обособена група руслови, подязовирни, деривационни, с горен или долен изравнител водноелектрически централи, с инсталирана мощност до 10 MW. Това решение също е прогласено за нищожно, с Решение № 736/10.02.2022 г. на Административен съд София - град по адм. дело № 3524/2021 г., като съдебното решение е оставено в сила с Решение №8999/14.10.2022 г. на ВАС по адм. дело № 3574/2022г., и съдът не е върнал преписката за ново произнасяне от страна на енергийния регулатор, като е изложил подробни мотиви в тази връзка. Като доказателство по делото е прието и Решение №СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, с което е определено нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-10 от 30.03.2011 г. за съответните групи производители.

Съгласно становището на ДКЕВР от 02.05.2011г., в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. водноелектрическите централи са класифицирани по воден пад и по конфигурация (схема) на изпълнение на водните турбини, като принадлежността на всяка една категория се определя въз основа на разрешително за водоползване, издадено по реда на чл. 60 и сл. от Закона за водите; протокол образец 16, издадено на основание чл.7, ал.3, т.16 на Наредба № 3 от 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителство и спецификации на техническите проекти, свързани с машини, съоръжения агрегати. Следователно, през исковия период, според посочените официални свидетелстващи документи, процесната ВЕЦ попада в т. 4 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011г. и спрямо определената в него цена от 171.18 лв./МВтч без ДДС. Това приема и ВАС в мотивите на горепосочените решения. /л. 87, т. 1 от делото/.

По искане на жалбоподателя са допуснати и приети комплексна съдебна технико-икономическа експертиза/КСТИЕ/, съдебно-икономическа експертиза /СИЕ/, поискана от ответника и допълнителна съдебно-икономическа експертиза /ДСИЕ/, поискана от жалбоподателя.

В комплексната експертиза е посочено, че ВЕЦ "Самораново" е с инсталирана мощност 2 800 MW и нетен напор 545 метра и счита, че технически, по смисъла на Решение №Ц-10/30.03.2011г. на ДКЕВР, за определяне на преференциална цена на електрическа енергия от ВЕИ, ВЕЦ „Самораново" спада към високонапорни деривационни, подязовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител и нетен пад над 100 метра и инсталирана мощност от 200 кВт до 10 000 кВт, поради което за нея е относима преференциалната цена по т. 4 на решението. В останалата част вещото лице-икономист е изчислило разликата между реализираните приходи на ищеца от продажба на електрическа енергия считано от 20.02.2015 г. до 12.11.2018 г. при преференциална цена в размер на 112,48лв./МВтч, без ДДС, и приходите, които

ищецът би реализирал при преференциална цена по т. 4 от разпоредителната част на Решение № Ц- 010/30.03.2011 г. на ДКЕВР в размер на 171,18 лв./МВтч, без ДДС или след сключването на договор с ФСЕС съответните премии. Вещото лице е посочило, че за процесния период от 20.02.2015 г. до 12.11.2018 г. този размер е 1 641 663,00 лв. без ДДС, за периода 24.07.2015 г. до 12.11.2018 г. са в размер на 538 900,19 лв. без ДДС, за периода 13.11.2018 г. до 31.07.2019 г. е на стойност 330 968,58 лв. без ДДС, за периода 01.08.2019 г. до 25.03.2021 г. е на стойност 590 278,93 без ДДС, за периода 13.11.2018 г. до 25.03.2021 г. е 36 448,50 лв. без ДДС, за периода 13.11.2018 г. до 25.03.2021 г. е на стойност 116 425,70 лв. без ДДС, за периода 26.03.2021 г. до 09.06.2022 г. е на стойност 709 269,84 лв. без ДДС. Вещите лица са изчислили и дължимите лихва върху посочените главници за периода от отмяна на незаконосъобразните административни актове до датата на завеждане на исковата молба. За процесния период от 20.02.2015 г. до 12.11.2018г. този размер е 678 554,04 лв. без ДДС, за периода 24.07.2015 г. до 12.11.2018 г. са в размер на 222 745,41 лв. без ДДС, за периода 13.11.2018 г. до 31.07.2019 г. е на стойност 117 652,92 лв. без ДДС, за периода 01.08.2019 г. до 25.03.2021 г. е на стойност 147 143,76 без ДДС, за периода 13.11.2018 г. до 25.03.2021 г. е 13 637,81 лв. без ДДС, за периода 13.11.2018 г. до 25.03.2021 г. е на стойност 23 948,40 лв. без ДДС, за периода 26.03.2021 г. до 09.06.2022 г. е на стойност 76 559,01 лв. без ДДС или в общ размер мораторната лихва за посочените периоди е 1 267 963,70 лв. без ДДС.

Заклучението е прието с възражение от ответника, който счита, че въпросите, поставени на експертите са недопустими и неотнормими към предмета на спора. Съдът кредитира изцяло заключенията на вещите лица които ще коментира в мотивите на настоящето решение.

Съгласно заключението на съдебно-икономическата експертиза, законната лихва за забава върху сумата от 2 434 686,93 лв. за периода 12.11.2018 г. до 09.12.2019 г., вещото лице е изчислило в размер на 265 786,66 лв.

Заклучението е прието с възражение от ищцовата страна, която счита, че въпросът, поставен на експерта е неотнормим към предмета на спора. Съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице, което ще коментира в мотивите на настоящето решение.

Съгласно допълнителното заключение на съдебно-икономическата експертиза, вещото лице е изчислило размера на законната /мораторна/ лихва за забава за всеки месец поотделно, в рамките на целия исков период от 20.02.2015 г. до 12.11.2022 г. въз основа на данните за продаденото количество електрическа енергия по цена 171,18 лв./МВтч, без ДДС, считано от падежа до датата на предявяване на исковата молба – 09.12.2022 г., а именно: за процесния период от 20.02.2015 г. до 12.11.2018 г. този размер е 678 554,04 лв. без ДДС, за периода 24.07.2015 г. до 12.11.2018 г. са в размер на 222 715,36 лв. без ДДС, за периода 13.11.2018 г. до 31.07.2019 г. е на стойност 116 700,27 лв. без ДДС, за периода 01.08.2019 г. до 25.03.2021 г. е на стойност 142 169,03 без ДДС, за периода 13.11.2018 г. до 25.03.2021 г. е 14 333,89 лв. без ДДС, за периода 13.11.2018 г. до 25.03.2021 г. е на стойност 22 954,63 лв. без ДДС, за периода 26.03.2021 г. до 09.06.2022 г. е на стойност 70 536,48 лв. без ДДС или общият размер на мораторните лихви за всички разлики в претендираните пропуснати

приходи е на стойност 1 267 963,70 лв. без ДДС.

Заклучението е прието без възражение от ответника, а жалбоподателят твърди, че е неотнормо.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В съответствие с нормата на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. На основание чл. 4 ЗОДОВ, обезщетението обхваща всички имуществени и неимуществени вреди причинени на гражданите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Тъй като имуществената отговорност по ЗОДОВ е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността. Искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от който незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите (чл. 205 АПК).

Деликтната отговорност на държавата/общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца /по аргумент от нормата на чл. 154, ал.1 ГПК, вр. чл. 144 АПК/ е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Фактическият състав на предявените иски с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ в процесния случай /с оглед фактическите твърдения на ищцовото дружество/ включва в кумулативна даденост: 1. наличие на административен акт; 2. незаконосъобразност на административния акт, установена с влязло в сила съдебно решение; 3. наличие на причинена вреда и нейния размер; 4. причинна връзка между незаконосъобразния административен акт и настъпилия вредоносен резултат. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав обуславя неоснователността на предявения иск за обезщетение на вреди.

Предявените главни иски с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са допустими и са налице посочените по горе предпоставки, които обуславят основателността им поради следното:

1. Издаден административен акт.

Съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката /ЗЕ/, КЕВР осъществява дейността си чрез приемане на подзаконовни нормативни актове и мотивирани решения, които са индивидуални или общи административни актове. В изпълнение на дадените ѝ от ЗЕ правомощия, КЕВР /Д./е приела Решение № Ц – 5/20.02.2015 г. на ДКЕВР и Решение № Ц-14/03.04.2019г. на КЕВР и Решение № Ц – 12/26.03.2021 г. на КЕВР, т.е. налице е първата предпоставка за ангажиране отговорността на ответника по ЗОДОВ.

2. Незаконосъобразност на административния акт, установена с влязло в сила съдебно решение.

В случая безспорно са налице съответно незаконосъобразен и два нищожни административни акта - съответно решение № Ц-5/20.02.2015 г., решение №

Ц-14/03.04.2019 г. и Решение № Ц – 12/26.03.2021 г. на КЕВР. Трите административни акта, от които в настоящото производство ищецът твърди, че е претърпял имуществени вреди, са приети от Комисията при изпълнение на административна дейност и същите съответно са отменени и два прогласени за нищожни. Както бе посочено във фактическата част на настоящото решение, Решение №Ц-5/20.02.2015 г. на ДКЕВР е отменено с Решение № 4039/15.06.2017г. на АССГ по адм. дело №2596/2015 г., оставено в сила с Решение №13785/12.11.2018 г. по адм.д. № 12851/2017 г. на ВАС, IV отделение. Решение № Ц-14/03.04.2019 г. е обявено за нищожно с Решение № 5129/23.07.2019 г. на АССГ по адм.д. №4506/2019 г. и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по прилагане на закона. Решението на АССГ е оставено в сила с Решение № 492/14.01.2021 г. по адм.д. № 13432/2019 г. на ВАС, III отделение. Последващото Решение № Ц-12/26.03.2021 г. на КЕВР също е прогласено за нищожно с решение № 736 от 10.02.2022 г. по адм. дело №3524/2021 г. на Административен съд София-град, потвърдено с окончателно решение № 8999 от 14.10.2022 г. по адм. дело 3574/2022 г. на ВАС. Преписката не е върната на КЕВР за ново произнасяне по съображения, че се касае за изтекъл вече регулаторен период и за няколко постановени в тази връзка незаконосъобразни /нищожни/административни актове на КЕВР, които ясно показват невъзможността на регулатора да обособи ВЕЦ с различни хидроенергийни характеристики в отделна група без да прилага провъзгласения за незаконосъобразен времеви критерий. В допълнение ВАС посочва, че в случая не се касае за изземване на функциите на КЕВР /чл. 10 от ЗЕ и чл. 31, ал. 1 от ЗЕВИ/, тъй като комисията сама е определила цени за изкупуване на електрическа енергия, произвеждана от различни групи централи, които са влезли в сила, с оглед на което би следвало да се извърши преразпределение и ВЕЦ-овете да бъдат категоризирани единствено спрямо хидроенергийните им параметри, без да се прилага установения за незаконосъобразен времеви критерий. Затова съдът приема, че е осъществен следващият елемент от сложния фактически състав на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ – налице са незаконосъобразни административни актове, отменени по съдебен ред.

3. Наличие на причинена вреда.

В исковата молба се твърди, че имуществените интереси на ищеца са увредени чрез пропуснати ползи в случая следствие на неосъществено увеличение на имуществото на ищеца при наличието на всички предпоставки за това с оглед незаконосъобразната административна дейност от ответника по повод постановените решения № Ц-5/20.02.2015 г., № Ц-14/03.04.2019 г. и Решение № Ц – 12/26.03.2021 г. на КЕВР.

С оглед предмета на спора между страните настоящият състав следва да посочи, че при договорната, и при деликтната отговорност възниква задължение за покриване както на претърпените загуби, така и на пропуснатите ползи, независимо че термините са изрично използвани само при договорната отговорност – чл. 82 ЗЗД. Доколкото обаче чл. 51, ал. 1 ЗЗД предвижда, че на обезщетяване подлежат всички преки и непосредствени вреди от противоправното деяние, то обезщетението обхваща както претърпените загуби, така и пропуснатите ползи. Пропуснатата полза „обхваща всички имуществени предимства, които в момента на вредоносното събитие не съществуват в имуществото на пострадалото лице, но които биха влезли в състава на имуществото му, ако не беше неправомерното увреждане“. За пропуснати ползи може

да се говори само в случаите, при които е засегнато получаването на имуществен прираст, на доход, но не и при осуетяване на други ползи, които не са приходи“. Пропуснатата полза е вид вреда. Затова тя, заедно с претърпените загуби, засяга неблагоприятно имуществото на увреденото лице. Пропуснатата полза е обективна категория и трябва да се докажат фактите и обстоятелствата, от които произтича реалната осъществимост на ползата, т.е. на печалбата. Пропуснатата полза е винаги конкретна величина и подлежи на доказване, а не на предположение. Пропуснатата полза е елемент от фактическия състав, пораждащ правото на обезщетение. Поради това и при липса на изрично установена в закона презумпция за настъпването ѝ, пропуснатата полза не се предполага, а следва да бъде доказана в процеса. Само ако бъде доказана, ще бъде постигната целта на предвиденото в чл. 82 ЗЗД обезщетяване – да се поправят претърпените от ищеца вреди, без да се допусне обогатяването му за сметка на ответника. Според ищеца, дружеството е пропуснало сигурно увеличаване на своето имущество, т.к. КЕВР е постановила незаконнообразни административни актове, с които е отрекла правото на дружеството да търгува на преференциални цени на произвеждана от него електроенергия, въпреки всички законови предпоставки за това с оглед категорията-производител в която попада. Ищецът претендира вреди като разлика между цената, която дружеството е получило за процесния период от сключените договори за продажба на произведената ел. енергия на свободния пазар и цената, която щеше да получи по силата на договора за изкупуване на ел. енергия, произведена от възобновяеми източници, предвиждащ изкупуване на енергията на преференциални цени.

Между страните не е спорно, че ищецът „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД като собственик на ВЕЦ „Самораново“ е експлоатирал същата, за което притежава Разрешително за водовземане от № 41140204/06.03.2014 г. на Министъра на околната среда и водите, с цел производство на електроенергия посредством ВЕЦ „Самораново“. Не се спори че с Решение № ПО-01-43/21.03.2022 г., издадено от Директора на Б. дирекция „3. район“, е продължено Разрешително за водовземане № 41140204/06. 03.2014 г., продължено и изменено с решение № ПО-01-14/19.01.2017 г., продължено с решение № ПО-01-5/31.01.2022 г., издадени от Директора на Б. дирекция „3. район“. /л. 109-110, т. 1 от делото/, като произвежданите количества са установени, чрез представените счетоводни документи и изчислени със заключението на съдебно-икономическите експертизи, като е констатирано, че ел.енергията произвеждана от ищеца е продавана съобразно решенията на КЕВР.

От съвкупната преценка на съдържанието на отменените решения на КЕВР и мотивите на ВАС може да се направи извод, че през процесния период за жалбоподателя не е действала преференциална цена от 112,48 лв./МВтч без ДДС за изкупуване на електроенергия, произвеждана от процесната ВЕЦ, тъй като всички административни актове, издадени от ответника, налагащи тази цена, са били отменени или прогласени за нищожни по съдебен ред с влезли в сила решения, а преписката не е върната на КЕВР за ново произнасяне, което показва по несъмнен начин, че административното производство е приключило.

Относно вида на електроцентралата собственост на ищеца, настоящият състав следва да отбележи, че неоснователно е възражението на ответника, че видът на конкретната ВЕЦ не може да бъде определен в зависимост от вида на първичния енергиен

източник по критериите, въведени в точки от 1 до 6 на Решение №Ц-10/30.03.2011 г.(отм.). Тези критерии са технически и установими, посредством съответните документи (в същия смисъл - Решение № 1030/27.01.2021 г. на ВАС, по адм. дело № 8886/2020 г.), които са изследвани от вещото лице, изготвило процесната по настоящото дело КСТИЕ, в техническата част, поради което и неоснователно се явява възражението на ответника, че по делото ищецът не е представил проект на централата по части и електро и технологична, разрешение за строеж, акт обр. 15 и обр. 16, доклад на независия строителен надзор при въвеждането в експлоатация на съоръжението, паспортни данни и инструкциите за монтаж и експлоатация на генераторите, както и приложение № 3 към Договор за изкупуване на електрическа енергия № 35 от 01.09.2015 г. с „ЧЕЗ Електро България“ АД, което е неразделна част от него, и в което са описани технически данни на електрическите съоръжения, поради което не ищецът не бил успял да докаже първоначалното фактическо основание, че съгласно хидроенергийната категория на притежавания от него ВЕЦ „Самораново“, приложимата преференциална цена е в размер на 171,18 лв./МВтч без ДДС по т. 4 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. Според заключението, притежаваната и експлоатирана от „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД ВЕЦ „Самораново" е с инсталирана мощност 2 800 MW и нетен напор 545 метра и счита, че технически, по смисъла на Решение №Ц-10/30.03.2011г. на ДКЕВР, за определяне на преференциална цена на електрическа енергия от ВЕИ, ВЕЦ „Самораново" спада към високонапорни деривационни, подязовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител и нетен пад над 100 метра и инсталирана мощност от 200 кВт до 10 000 кВт, поради което за нея е относима преференциалната цена по т. 4 на решението. Самата Комисия - ответник, в становище от 07.06.2024 г., приложено по делото, сочи че в Решение № Ц-010/30.03.2011 г. ВЕЦ са класифицирани по признак воден пад и по конфигурация (схема) на изпълнение на водните турбини, като принадлежността на всяка една категория се определя, въз основа на разрешително за водоползване, издадено по реда на чл. 60 и сл. от Закона за водите; протокол образец 16, издадено на основание чл. 7, ал. 3, т. 16 на Наредба № 3 от 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителство и спецификации на техническите проекти, свързани с машини, съоръжения агрегати. След отмяна на всяко едно от Решение № Ц-5/20.02.2015 г., Решение № Ц-14/03.04.2019 г. и Решение № Ц-12/26.03.2021 г. на КЕВР, комисията не е изпълнила влезлите в сила съдебни решения и не е определила категорията на ВЕЦ по т. 7 от Решение №Ц-10/30.03.2011г., в съответствие с хидроенергийните й характеристики, поставяйки я в категориите от т. 1 до т. 6 от решението, като въз основа на това цената за изкупуване от обществения доставчик на електрическата енергия, произведена от ВЕЦ „Самораново“, е в по-нисък размер, а впоследствие и изплащаните премии от ФСЕС са в по-нисък от приложимия размер. Като не се е съобразила с дадените от съда задължителни указания, КЕВР е създала обективни предпоставки „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД АД да претърпи имуществени вреди, след влизане в сила чрез отмяната им от съда за всяко едно от тях. Ето защо несъстоятелни са възраженията на ответника, че претендирането на вреди на самостоятелно основание от всеки един от трите административни акта на Комисията поотделно е недопустимо. Съдът даде вяра на заключението на изготвените по делото три експертизи, като съобрази специалните познания на вещите лица и последователността в изложението на експертните им позиции, като от същите направи констатация за ВЕЦ „Самораново" спада към високонапорни деривационни,

подязовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител и нетен пад над 100 метра и инсталирана мощност от 200 кВт до 10 000 кВт, поради което за нея е относима преференциалната цена по т. 4 на решението, както и относно размера на претърпените имуществени вреди от страна на ищеца под формата на пропуснатата полза и мораторна лихва за процесните периоди. Въпреки различно зададените постановки за пресмятането на мораторните лихви, то крайният резултат е един и същ, поради което съдът изгради фактическите си изводи и от трите експертизи. Съдът кредитира изцяло заключенията и на трите експертизи, приети по делото, в които експертите пълно, ясно и точно, последователно, и безпротиворечиво излагат своите изводи.

Вещото лице-икономист е изчислило, както следва: 1. разликата между реализираните приходи от продажба на електрическа енергия, считано от 01.02.2015 г. до 12.11.2018 г. при преференциална цена 112.48 лв./МВтч без ДДС и приходите, които ищецът би реализирал при преференциална цена по т. 4 от разпоредителната част на Решение № Ц-010/30.03.2011г. – 171,18 лв./МВтч., без ДДС; 2. пропуснатите приходи от продажбата на пълното нетно специфично количество електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциална цена, установена по ценова категория от т. 1 до т.6 от разпоредителната част Решение № Ц-010/30.03.2011 г., като разликата при ценовото равнище на продажбите (на свободен пазар по свободно договорени цени или по цени за излишък на балансиращ пазар), реализирани от ищеца за количествата над 2 500 работни часа и преференциалната цена до пълното нетно специфично количество електрическа енергия, приложимо за експлоатираната от ищеца водноелектрическа централа за периода от 01.02.2015 г. до 12.11.2018 г.; 3. разликата между получените от ищеца премии за компенсиране, изплатени му от Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ /ФСЕС/, за периода 01.07.2019 г. до 30.06.2022 г., за произведено количество електрическа енергия до размера на нетно специфично производство от 2500 кВтч, и премиите, които би получил, ако за него бе изплащана премията в размера за групата водноелектрически централи, за които се прилага изкупна цена от 171,18 лв./МВтч. за произведено количество електрическа енергия, до размера на нетно специфично производство от 3724 кВтч. В комплексната експертиза е посочено, че ВЕЦ „Самораново“ е с инсталирана мощност 2 800 MW и нетен напор 545 метра и счита, че технически, по смисъла на Решение №Ц-10/30.03.2011г. на ДКЕВР, за определяне на преференциална цена на електрическа енергия от ВЕИ, ВЕЦ „Самораново" спада към високонапорни деривационни, подязовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител и нетен пад над 100 метра и инсталирана мощност от 200 кВт до 10 000 кВт, поради което за нея е относима преференциалната цена по т. 4 на решението. В останалата част вещото лице-икономист е изчислило разликата между реализираните приходи на ищеца от продажба на електрическа енергия считано от 20.02.2015 г. до 12.11.2018 г. при преференциална цена в размер на 112,48лв./МВтч, без ДДС, и приходите, които ищецът би реализирал при преференциална цена по т. 4 от разпоредителната част на Решение № Ц- 010/30.03.2011 г. на ДКЕВР в размер на 171,18 лв./МВтч, без ДДС или след сключването на договор с ФСЕС съответните премии. Вещото лице е посочило, че за процесния период от 20.02.2015 г. до 12.11.2018 г. този размер е 1 641 663,00 лв. без ДДС, за периода 24.07.2015 г. до 12.11.2018 г. са в размер на 538 900,19 лв. без ДДС, за периода 13.11.2018 г. до 31.07.2019 г. е на стойност 330 968,58 лв. без ДДС, за

периода 01.08.2019 г. до 25.03.2021 г. е на стойност 590 278,93 без ДДС, за периода 13.11.2018 г. до 25.03.2021 г. е 36 448,50 лв. без ДДС, за периода 13.11.2018 г. до 25.03.2021 г. е на стойност 116 425,70 лв. без ДДС, за периода 26.03.2021 г. до 09.06.2022 г. е на стойност 709 269,84 лв. без ДДС. Вещите лица са изчислили и дължимите лихва върху посочените главници за периода от отмяна на незаконосъобразните административни актове до датата на завеждане на исковата молба. За процесния период от 20.02.2015 г. до 12.11.2018г. този размер е 678 554,04 лв. без ДДС, за периода 24.07.2015 г. до 12.11.2018 г. са в размер на 222 745,41 лв. без ДДС, за периода 13.11.2018 г. до 31.07.2019 г. е на стойност 117 652,92 лв. без ДДС, за периода 01.08.2019 г. до 25.03.2021 г. е на стойност 147 143,76 без ДДС, за периода 13.11.2018 г. до 25.03.2021 г. е 13 637,81 лв. без ДДС, за периода 13.11.2018 г. до 25.03.2021 г. е на стойност 23 948,40 лв. без ДДС, за периода 26.03.2021 г. до 09.06.2022 г. е на стойност 76 559,01 лв. без ДДС или в общ размер мораторната лихва за посочените периоди е 1 267 963,70 лв. без ДДС, като следва да се отбележи, че сумата кореспондира като стойност с исковата претенция в исковата молба, както и с претендирания период. Съдът намира от така установеното, че имуществените вреди за ищеца са под формата на пропуснати ползи и са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните административните актове – Решение № Ц-5/20.02.2015 г., Решение № Ц-14/03.04.2019 г. и Решение № Ц-12/26.03.2021 г. на КЕВР. Ето защо е налице и другият елемент от фактическия състав на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ - причинена вреда под формата на пропуснати ползи и следващата я мораторна лихва.

4. Причинно–следствена връзка.

Настоящият състав намира, че е налице пряка причинно-следствена връзка между незаконосъобразните/нищожни административни актове на КЕВР и настъпилите вреди за „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ поради следното:

КЕВР осъществява несъмнено властнически правомощия, свързани с регулиране на дейностите в областта на енергетиката, доколкото правоотношението по изкупуване на електрическа енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност под 10 МВт. се осъществява на регулиран пазар по цени, определени от Комисията. Между отменените като незаконосъобразни административни актове и причинените вреди съществува пряка причинна връзка. Чл. 4 ЗОДОВ постановява, че дължимото обезщетение е за всички имуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Преки са вредите, които са нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т.е. са адекватно следствие на увреждането. В продължение на близо 10 години регулаторният орган не изпълнява влезли в сила съдебни решения, с които са дадени ясни указания относно критериите за определяне принадлежността на ВЕЦ, по отменената т. 7, към категорията ВЕЦ по т.1-т.6 от Решение №Ц-010/30.03.2011г. Отмяната/нищожността на административните актове има като непосредствена последица изкупуване на произведената електрическа енергия на по-ниска цена от нормативно допустимата и възможна за определяне по критериите на самата КЕВР, в категорията по т. 4 от Решение № Ц-010/30.03.2011 г. Съгласно § 3, ал. 1 ПЗР към ЗВАЕИБ (отм.), задължителното изкупуване на електрическата енергия се извършва по договори за изкупуване, със срок 15 години - за електрическата енергия, произведена от

водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 МВт. § 7, ал. 1 ПЗР на ЗЕВИ разпорежда, че с изключение на водноелектрически централи с обща инсталирана мощност над 10 МВт., въведени в експлоатация към датата на влизане в сила на закона, дългосрочните договори за изкупуване на електрическата енергия от възобновяеми източници запазват действието си, като преференциалната цена за изкупуване е действащата към датата на влизане в сила на закона; по силата чл. 31, ал. 1 ЗЕВИ, вр. § 7 ПЗР, крайният снабдител е длъжен да изкупува електрическа енергия от възобновяеми източници по определена от КЕВР преференциална цена, което рефлектира пряко и върху получаваните от ищеца премии от Фонд „Сигурност на електроенергийната система. Представените договори за изкупуване на електрическа енергия, на преференциална цена от 112,48лв./МВтч води до заключението на настоящия състав, че определената от КЕВР цена от 112, 48 лв./МВтч. е била задължителна, с оглед чл. 57, ал. 1, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници. Отклонението от тази цена е свързано със санкция и за самия обществен доставчик - чл. 63, ал. 1 вр. чл. 31, ал.5, т. 1 от същия закон, при неизпълнение на задължението да изкупува произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена за количествата електрическа енергия, до размера на нетното специфично производство. От това следва, че страните по договора за изкупуване на електрическа енергия по преференциални цени не разполагат с възможност за свободно договаряне на цената на изкупуване. Поради това не може да бъде прието, че наличието на Договор за изкупуване на електрическа енергия на точно определена цена прекъсва пряката причинно-следствена връзка между незаконосъобразно определената цена от 112,48 лв./МВтч. без ДДС и настъпилите вреди от неполучаване на законосъобразно определена преференциална цена. Решенията, както е посочено в мотивите им са издадени в съответствие с Директива 2009/28/ЕО за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и Закона за възобновяемите и алтернативните източници, и биогоривата (ЗВАЕИБ-отм.). Директивата е препоръчвала прилагане на т. нар. „схеми за подпомагане“, които, според легалната дефиниция означават „всеки инструмент, схема или механизъм, прилагани от държава-членка или група държави-членки, които насърчават използването на енергия от възобновяеми източници, чрез намаляване на себестойността на тази енергия, увеличаване на цената, на която може да бъде продадена, или увеличаване, посредством задължение за енергия от възобновяеми източници или по друг начин, на обема на покупките на такава енергия. Това включва, но не се ограничава до инвестиционни помощи, данъчни облекчения или намаления, връщане на платени данъци, схеми за подпомагане на задължението за използване на възобновяеми източници на енергия, включително тези, при които се използват зелени сертификати, и схеми за пряко ценово подпомагане, включително преференциални тарифи и премийни плащания“. Въведени са с Директивата и съответни задължения за държавите - членки, за предприемане на конкретни мерки, вкл. за приемане на национален план за действие. С разпоредбата на чл. 9 ЗВАЕИБ (отм.) са били определени хипотези, при наличието на които „производството на енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници се насърчава (от Държавата)“, а именно, посредством: „отчитане характеристиките на различните видове възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници и технологии за производство на електрическа енергия; отчитане принципите на пазара на енергия; осигуряване на производителите на електрическа

енергия най-малко еквивалентен ефект на преференциално третиране по отношение на приходите им от единица произведена електрическа енергия при промяна на механизмите за насърчаване производството на електрическа енергия от възобновяеми и алтернативни енергийни източници; задължително присъединяване на производителите на енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници и на производителите на биогорива към електрическата мрежа; определяне на преференциална цена за изкупуване на енергията, произведена от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници; облекчаване на административното регулиране при производството на енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници, както и при изграждането на необходимите съоръжения". Това означава, че административното определяне на преференциални цени за изкупуване на енергията от ВЕЦ, както и създаването на условия за изкупуването ѝ представляват мерки, които подпомагат бизнеса на дружествата, експлоатиращи такива централи, като им гарантират, че продуктът им ще бъде изкупен на съответната преференциална цена. С разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 86 (Обн., ДВ, бр. 38 от 08.05.2018 г.) е променен нормативният режим за насърчаване на производството на електрическа енергия от възобновяеми източници за централи с обща инсталирана мощност 4 MW и над 4 MW, (каквото производител е ищецът), като производителите са задължени, да сключат с Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ договор за компенсиране с премия на произведените от тях количества електрическа енергия, до размера на определеното им нетно специфично производство, въз основа на което е определена преференциалната им цена. Премията се определя ежегодно от КЕВР, в срок до 30 юни, като разлика между определената до влизането в сила на закона преференциална цена, съответно актуализираната преференциална цена на обекта, и определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници, в зависимост от първичния енергиен източник. Размерът на премията отново се определя, в зависимост от приложимата преференциална цена. За ВЕЦ-овете по т. 7 от Решение № Ц- 10/30.03.2011 г. тази цена е била 112,48 лв./МВтч. „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е сключило на 31.07.2019 г. договор с Фонд „Сигурност на електроенергийната система“, влязъл в сила на 01.08.2019 г.

Според Раздел XIX от Решение № Ц-17/01.07.2019 г. КЕВР следва да определи на ищеца премия за периода 01.07.2019г. - 30.06.2020 г. в размер на 87,82 лв./МВтч. без ДДС, при преференциална цена 171,18 лв./МВтч. без ДДС, за високонапорни деривационни ВЕЦ, подязовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител с нетен пад над 100 метра и инсталирана мощност от 200 kW до 10 000 kW. Водноелектрическите централи по т. 4 следва да получават премия от 87,82 лв./МВтч. без ДДС за количествата до 3 724 КВтч., а не определената в размер на 29,12 лв.

Според Раздел XIX от Решение № Ц-27/01.07.2020 г. КЕВР е определила премията за периода 01.07.2020 г. - 30.06.2021 г., в размер на 80,23 лв./МВтч. без ДДС при преференциална цена 171,18 лв./МВтч. без ДДС, за високонапорни деривационни ВЕЦ, подязовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител с нетен пад над 100 метра и инсталирана мощност от 200 kW до 10 000 kW. Водноелектрическите централи по т. 4 следва да получават премия от 80,23 лв./МВтч. без ДДС за количествата до 3 724 КВтч., а не определената в размер на 21,53 лв.

Според Раздел XIX от Решение № Ц-25/01.07.2021 г. КЕВР е определила премията за периода 01.07.2021 г. - 30.06.2022 г., в размер на 56,19 лв./МВт.ч. без ДДС при преференциална цена 171,18 лв./МВт.ч. без ДДС, за високонапорни деривационни ВЕЦ, подязовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител с нетен пад над 100 метра и инсталирана мощност от 200 kW до 10 000 kW. Водноелектрическите централи по т. 4 следва да получават премия от 56,19 лв./МВт.ч. без ДДС за количествата до 3 724 КВтч., а такава премия не е била изплащана.

Т.е. по отношение на „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, КЕВР е определила по-ниска премия и за количество електрическа енергия в по-малък обем. С други думи и след измененията на Закона за енергетиката (чл. 21, ал. 1, т. 86, Обн., ДВ, бр. 38 от 08.05.2018 г.) и незаконосъобразността/нищожността на Решение № Ц- 5/20.02.2015 г., Решение № Ц-14/03.04.2019 г. и Решение № Ц – 12/26.03.2021 г. на КЕВР, повтарящи стойността на преференциалните цени за изкупуване на енергия, установени с Решение № Ц- 10/30.03.2011 г., се е отразила върху дружеството - ищец в посока ощетяването му, предвид определените с горесцитираните Решение № Ц-17/01.07.2019 г.; Ц-27/01.07.2020 г. и Решение № Ц-25/01.07.2021 г. КЕВР стойности на премии при преференциална цена от 112,48 лв./МВтч. без ДДС.

Неоснователно е възражението на ответника за липса на причинна връзка между вредите и отменените административни актове, т.к. в договора за изкупуване на електрическа енергия по преференциални цени страните не могат да договорят свободно цената на произведената ел. енергия, по причина, че това е в правомощията на КЕВР. Това налага извод, че между отменените административни актове и имуществените вреди, претърпени от ищеца, е налице пряка причинна връзка. КЕВР като регулатор съгласно ЗЕ е определил цената, която е била задължителна в отношенията на ищеца с трети лица, в нарушение на закона, и неговите актове са били отменени като незаконосъобразни и нищожни от съда, той следва да носи отговорност за вредите, причинени от действието на тези незаконосъобразни/нищожни актове.

Поради което съдът приема, че е налице на причинната връзка между отменените решения на КЕВР и пропуснатите ползи за ищеца.

4. По отношение на размера на настъпилите имуществени вреди.

При определяне на размера им съдът се съобрази със заключението на икономическата част на експертизите, като съдът намира, че „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е претърпяло имуществени вреди за периода от 20.02.2015 г.-12.11.2018 г. в размер на 2 180 563,19 (два милиона сто и осемдесет хиляди петстотин шестдесет и три лева и 19 ст.) лева без ДДС, причинени от незаконосъобразен административен акт, а именно - Решение №Ц - 5/20.02.2015 г. на ДКЕВР, отменено с влязлото в сила решение № 13785 от 12.11.2018 г. по адм. дело № 12851/2017 г. на ВАС – Четвърто отделение, като вредите са формирани от разликата между преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч, без ДДС и преференциална цена в размер на 171,18 лв./МВтч без ДДС, като следва да отхвърли иска за сумата над 2 180 563,19 (два милиона сто и осемдесет хиляди петстотин шестдесет и три лева и 19 ст.) лева без ДДС до пълния предявен размер от 2 434 686,93 (два милиона четиристотин тридесет и четири хиляди шестстотин осемдесет и шест лева и 93 стотинки) лева, като неоснователен.

Също така дружеството е претърпяло имуществени вреди за периода 13.11.2018 г.-25.03.2021 г. в размер на 1 074 121,71 (един милион седемдесет и четири хиляди сто двадесет и един лева и 71 ст.) лева без ДДС от Решение № Ц - 14/03.04.2019 г. на КЕВР, прогласено за нищожно с влязлото в сила решение № 492 от 14.01.2021 г. по адм. дело № 13432/2019 г. на ВАС – Трето отделение, като вредите са формирани от разликата между преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч без ДДС и преференциална цена в размер на 171,18 лв./МВтч без ДДС, както и от разликата между реално изплатените премии и тези които е следвало да се изплатят след сключването на договор с ФСЕС, като следва да отхвърли иска за сумата над 1 074 121,71 (един милион седемдесет и четири хиляди сто двадесет и един лева и 71 ст.) лева без ДДС до пълния предявен размер от 1 157 823,92 (един милион сто петдесет и седем хиляди осемстотин двадесет и три лева и 92 стотинки) лева без ДДС, като неоснователен.

Също така дружеството е претърпяло имуществени вреди за периода 26.03.2021 г.-09.06.2022 г. в размер на 709 269,84 (седемстотин и девет хиляди двеста шестдесет и девет лева и 84 ст.) лева без ДДС от Решение № Ц - 12/26.03.2021 г. на КЕВР, прогласено за нищожно, като вредите са формирани от разликата между преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч без ДДС и преференциална цена в размер на 171,18 лв./МВтч без ДДС, както и от разликата между реално изплатените премии и тези които е следвало да се изплатят след сключването на договор с ФСЕС. Претендираните такива обаче са в размер на 684 321,88 (шестстотин осемдесет и четири хиляди триста двадесет и един лева и 88 стотинки) лева без ДДС, представляваща обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно Решение № Ц - 12/26.03.2021 г. на КЕВР, прогласено за нищожно с Решение № 8999/14.10.2022 г. по адм. дело № 3574/2022 г. на ВАС– Трето отделение, изменение на иска не е направен, поради което съдът намира, че следва да присъди сумата до претендирания размер, а именно следва да уважи иска за сумата в размер на 684 321,88 (шестстотин осемдесет и четири хиляди триста двадесет и един лева и 88 стотинки) лева, представляваща обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно Решение № Ц - 12/26.03.2021 г. на КЕВР, прогласено за нищожно с Решение № 8999/14.10.2022 г. по адм. дело № 3574/2022 г. на ВАС– Трето отделение.

Установено е, че за целия процесен период от 20.02.2015 г. до 09.06.2022 г. „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е претърпяло вреди в общ размер 3 963 954,74 (три милиона деветстотин тридесет и девет хиляди и шест лева и 78 ст.) лева без ДДС. Вещите лица са изчислили и дължимите мораторна лихва върху посочените главници за периода от отмяна на незаконосъобразните административни актове до датата на завеждане на исковата молба. Общият размер на обезщетението за имуществени вреди е 3 963 954,74 (три милиона деветстотин тридесет и девет хиляди и шест лева и 78 ст.) лева без ДДС. Следователно това е сумата, с която би се увеличило имуществото на ищеца, или това са пропуснатите ползи за него през процесния период. За тази сума съдът намира иска за вреди за основателен и доказан и ще следва да бъде осъден ответника да я заплати, като до претендирания общ размер 4 276 832,73 следва да се отхвърли.

По акцесорните икове.

Съдът намира, че обезщетение за забава в размер на законната лихва се дължи, считано от момента на отмяна на незаконосъобразните административни актове посочени по-горе до окончателното изплащане на задължението, по аргумент от т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС, постановено по тълк. д. № 3/2004 г. на ОСГК.

Основателността на главния иск обуславя и основателност на акцесорната претенция за заплащане на лихви върху главниците на присъжданите обезщетения. Върху определените като обезщетения за неправомерно увреждане суми се дължи законната лихва от деня, в който вземането за обезщетение за вреди става изискуемо. Следва да се приложи разрешението, дадено с Тълкувателно решение №3 от 22.04.2004 год. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004г., ОСГК и по т.4 от ТР №3/22.04.2005 год. по тълк. дело №3/2004 год. на ОСГК на ВКС, според което изискуемостта на законната лихва върху обезщетението е от датата на влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаваните административни актове, а при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, съответно това е и датата, от която се следва лихва за забава. В тази връзка съдът кредитира заключенията на вещото лице относно размера на лихвите, тъй като изчисленията му са съобразени с цитираната практика. Размерът на лихвите общо е 1 267 963,75 лева.

Настоящият състав приема, че претенциите на дружеството - ищец за начисляване върху обезщетението за имуществени вреди на лихви за забава, формирано от главница в размер на - 2 434 686,93 (два милиона четиристотин тридесет и четири хиляди шестстотин осемдесет и шест лева и 93 стотинки) лева, представляваща обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно Решение № Ц – 5/20.02.2015 г. на ДКЕВР, отменено с влязлото в сила решение № 13785 от 12.11.2018 г. по адм. дело № 12851/2017 г. на ВАС – Четвърто отделение, на главница в размер на 1 157 823,92 (един милион сто петдесет и седем хиляди осемстотин двадесет и три лева и 92 стотинки) лева, представляваща обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно Решение № Ц – 14/03.04.2019 г. на КЕВР, прогласено за нищожно с влязлото в сила решение № 492 от 14.01.2021 г. по адм. дело № 13432/2019 г. на ВАС – Трето отделение и на главница в размер на 684 321,88 (шестстотин осемдесет и четири хиляди триста двадесет и един лева и 88 стотинки) лева, представляваща обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно Решение № Ц - 12/26.03.2021 г. на КЕВР, прогласено за нищожно с Решение № 8999/14.10.2022 г. по адм. дело № 3574/2022 г. на ВАС– Трето отделение, са частично основателни поради следното.

Посоченият от „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД период на претенцията за лихви за забава върху главницата от 2 434 686,93 (два милиона четиристотин тридесет и четири хиляди шестстотин осемдесет и шест лева и 93 стотинки) лева е от 12.11.2018 г. до 09.12.2022 г. и е в размер на - 1 007 013,56 (един милион седем хиляди и тринадесет лева и 56 стотинки) лева върху горепосочената главница за законна лихва за забава от 13.11.2018 г. до датата на подаване на исковата молба, което не кореспондира с доказателствата по делото и заключението на вещото лице. Установи се главницата върху която следва да се претендира мораторната лихва е в размер на 2 180 563,19 (два милиона сто и осемдесет хиляди петстотин шестдесет и три лева и 19 ст.) лева без

ДДС, поради което тази претенция следва да бъде изчислена върху този размер и не следва да бъде уважавана изцяло.

Съдът намира, че лихва за забава върху главницата от 2 180 563,19 (два милиона сто и осемдесет хиляди петстотин шестдесет и три лева и 19 ст.) лева без ДДС за периода от 12.11.2018 г. до 09.12.22 г. следва да е в размер на 901 269,45 лева /така както са направени изчисленията на вещото лице/ и претенцията на ищцовото дружество следва да се отхвърли за размера над 901 269,45 лева до пълния претендиран размер от 1 007 013,56 (един милион седем хиляди и тринадесет лева и 56 стотинки) лева.

Но доколкото в отговора към исковата молба /л. 415-л. 437, т. 1 от делото – по-конкретно на л. 434/ се прави и възражение за изтекла давност за част от този период, а именно твърди се, че правото на вземане на акцесорния иск за периода от 12.11.2018 г. /датата на отмяна на Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г. с влязло в сила решение № 13785 от 12.11.2018 г. по адм. дело № 12851 от 2017 г. на ВАС – Четвърто отделение/ до 09.12.2022 г. /датата на предявяване на исковата молба/ е частично погасено по давност на основание чл. 111, б. „в“ ЗЗД, съдът намира същото искане за допустимо и основателно.

Именно в отговора на ответника по исковата молба, съгласно чл. 133 ГПК, във вр. с чл. 131, ал. 2 ГПК, следва да се съдържат възраженията за изтекла давност и съответно за кои периоди, в противен случай се преклудира възможността да се правят подобни искания в по-късен етап от производството, ето защо съдът не уважи претенцията на ответника относно изтекла погасителна давност за различни периоди от посочените в отговора му по исковата молба и относно претенцията му за изтекла погасителна давност на главницата за пропуснати ползи по периодичните плащания.

Доколкото, съгласно чл.111, т.“в“ ЗЗД с изтичане на тригодишна давност се погасяват вземанията за наем, за лихви и за други периодични плащания, то ищецът може да претендира лихва върху главното вземане за периода за времето от 10.12.2019 г. до 09.12.2022 г. За останалия период от 12.11.2018 г. до 09.12.2019 г. вземането е погасено по давност.

Но тъй като вещото лице в съдебно-икономическата експертиза е направило изчисленията за законната лихва за забава върху сумата от 2 434 686,93 лева, а не върху реално установената за този период пропусната полза в размер на 2 180 563,19 лева, то съдът преизчисли същата съгласно методологията цитирана от вещото лице в експертизата муна публичния калкулатор за изчисляване на мораторна лихва и установи, че законната лихва за забава върху сумата от 2 180 563,19 за периода 12.11.2018 г. до 09.12.2019 г. е в размер на 238 044,81 лева.

Ето защо, съдът намира, че лихва за забава върху главницата от 2 180 563,19 (два милиона сто и осемдесет хиляди петстотин шестдесет и три лева и 19 ст.) лева без ДДС за периода от 12.11.2018 г. до 09.12.22 г. следва да е в размер на: 663 224,64 лева (шестстотин шестдесет и три хиляди двеста двадесет и четири лева и 64 ст.) и претенцията на ищцовото дружество следва да се отхвърли за размера над 663 224,64 лева (шестстотин шестдесет и три хиляди двеста двадесет и четири лева и 64 ст.) до пълния претендиран размер от 1 007 013,56 (един милион седем хиляди и тринадесет лева и 56 стотинки) лева.

Посоченият от „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД период на претенцията за лихви за

забава върху главницата от - 1 157 823,92 (един милион сто петдесет и седем хиляди осемстотин двадесет и три лева и 92 стотинки) лева, представляваща обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно Решение № Ц – 14/03.04.2019 г. на КЕВР, прогласено за нищожно с влязлото в сила решение № 492 от 14.01.2021 г. по адм. дело № 13432/2019 г. на ВАС – Трето отделение е от 14.01.2021 г. до 09.12.2022 г. и е в размер на - 433 219,12 (четиристотин тридесет и три хиляди двеста и деветнадесет лева и 12 ст.) лева върху горепосочената главница за законна лихва за забава от 14.01.2021 г. до датата на подаване на исковата молба, което не кореспондира с доказателствата по делото и заключението на вещото лице. Установи се главницата върху която следва да се претендира мораторната лихва е в размер на 1 074 121,71 (един милион седемдесет и четири хиляди сто двадесет и един лева и 71 ст.) лева без ДДС, поради което тази претенция следва да бъде изчислена върху този размер и не следва да бъде уважавана изцяло. Вещото лице е изчислило тази лихва в размер на 302 382,89 (триста и две хиляди триста осемдесет и два лева и 89 ст.) лева без ДДС, ето защо претенцията на ищцовото дружество следва да се отхвърли за размера над 302 382,89 (триста и две хиляди триста осемдесет и два лева и 89 ст.) лева без ДДС до пълния претендиран размер от 433 219,12 (четиристотин тридесет и три хиляди двеста и деветнадесет лева и 12 ст.) лева.

Посоченият от „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД период на претенцията за лихви за забава върху главницата от – 684 321,88 (шестстотин осемдесет и четири хиляди триста двадесет и един лева и 88 стотинки) лева, представляваща обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно Решение № Ц - 12/26.03.2021 г. на КЕВР, прогласено за нищожно с Решение № 8999/14.10.2022 г. по адм. дело № 3574/2022 г. на ВАС– Трето отделение, е от 01.05.2021 г. до 09.12.2022 г. и е в размер на – 118 615,78 (сто и осемнадесет хиляди шестстотин и петнадесет лева и 78 стотинки) лева без ДДС върху горепосочената главница за законна лихва за забава от 26.03.2021 г. до датата на подаване на исковата молба, което не кореспондира с доказателствата по делото и заключението на вещото лице. Установи се главницата върху която следва да се претендира мораторната лихва е в размер на 709 269,84 (седемстотин и девет хиляди двеста шестдесет и девет лева и 84 ст.) лева без ДДС, но тъй като претендираните такива обаче са в размер на 684 321,88 (шестстотин осемдесет и четири хиляди триста двадесет и един лева и 88 стотинки) лева без ДДС, представляваща обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно Решение № Ц - 12/26.03.2021 г. на КЕВР, прогласено за нищожно с Решение № 8999/14.10.2022 г. по адм. дело № 3574/2022 г. на ВАС– Трето отделение, а изменение на иска не е направен, поради което съдът счита, че следва да присъди сумата до претендирания размер, а именно следва да уважи иска за сумата в размер на 684 321,88 (шестстотин осемдесет и четири хиляди триста двадесет и един лева и 88 стотинки) лева без ДДС, представляваща обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно Решение № Ц - 12/26.03.2021 г. на КЕВР, прогласено за нищожно с Решение № 8999/14.10.2022 г. по адм. дело № 3574/2022 г. на ВАС– Трето отделение, поради което тази претенция следва да бъде изчислена върху този размер. Съдът изчисли тази лихва с публичния калкулатор за изчисляване на законни лихви по методологията посочена от вещото лице и установи, че същата е в размер на 111 772,56 (сто и единадесет хиляди седемстотин седемдесет и дава лева и 56 ст.)

лева без ДДС, ето защо претенцията на ищцовото дружество следва да се отхвърли за размера над 111 772,56 (сто и единадесет хиляди седемстотин седемдесет и два лева и 56 ст.) лева без ДДС до пълния претендиран размер от 118 615,78 (сто и осемнадесет хиляди шестстотин и петнадесет лева и 78 стотинки) лева..

Предвид изхода на спора и своевременното искане, на основание чл. 10, ал.3 от ЗОДОВ, ответникът следва да заплати разноските по производството, както и внесената държавна такса общо в размер на 3 058,00 (три хиляди петдесет и осем) лева, съгласно доказателства за извършването им (800,00 лева депозит за изготвяне на експертиза, 2233,00 лева за допълнителен депозит за изготвяне на експертиза и 25,00 лв. държавна такса). Адвокатско възнаграждение не се претендира.

Воден от горното Административен съд София-град, трето отделение, 3 – ти състав:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „Енерго-Про България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 5, представлявано от изпълнителния директор Р. С., сума в размер на **2 180 563,19 (два милиона сто и осемдесет хиляди петстотин шестдесет и три лева и 19 ст.) лева без ДДС**, главница за периода от 20.02.2015 г. до 12.11.2018 г., представляваща обезщетение за имуществени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно - Решение №Ц - 5/20.02.2015 г. на ДКЕВР, отменено с влязлото в сила решение № 13785 от 12.11.2018 г. по адм. дело № 12851/2017 г. на ВАС – Четвърто отделение, **ведно с мораторна лихва в размер на 663 224,64 лева (шестстотин шестдесет и три хиляди двеста двадесет и четири лева и 64 ст.)**, считано от 12.11.2018 г. до 09.12.22 г. и **законната лихва от 09.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумите**, като ОТХВЪРЛЯ иска за сумата над 2 180 563,19 (два милиона сто и осемдесет хиляди петстотин шестдесет и три лева и 19 ст.) лева без ДДС до пълния предявен размер от 2 434 686,93 (два милиона четиристотин тридесет и четири хиляди шестстотин осемдесет и шест лева и 93 стотинки) лева и за сумата над 663 224,64 лева (шестстотин шестдесет и три хиляди двеста двадесет и четири лева и 64 ст.) без ДДС до пълния предявен размер от 1 007 013,56 (един милион седем хиляди и тринадесет лева и 56 стотинки) лева, като неоснователни.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „Енерго-Про България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 5, представлявано от изпълнителния директор Р. С., сума в размер на **1 074 121,71 (един милион седемдесет и четири хиляди сто двадесет и един лева и 71 ст.) лева без ДДС**, главница за периода от 13.11.2018 г. до 25.03.2021 г., представляваща обезщетение за имуществени вреди от нищожен административен акт, а именно - Решение № Ц - 14/03.04.2019 г. на КЕВР, прогласено за нищожно с влязлото в сила решение № 492 от 14.01.2021 г. по адм. дело № 13432/2019 г. на ВАС – Трето отделение, **ведно с мораторна лихва в размер на 302 382,89 (триста и две хиляди триста осемдесет и два лева и 89 ст.) лева без ДДС**, считано от 14.01.2021 г. до 09.12.22 г. и **законната лихва от 09.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумите**, като ОТХВЪРЛЯ иска за сумата над 1 074 121,71 (един милион седемдесет и четири хиляди сто двадесет и един лева и 71 ст.) лева до пълния предявен размер от 1 157 823,92 (един милион сто петдесет и седем хиляди осемстотин двадесет и три лева и 92

стотинки) лева и за сумата над 302 382,89 (триста и две хиляди триста осемдесет и два лева и 89 ст.) лева до пълния претендиран размер от 433 219,12 (четиристотин тридесет и три хиляди двеста и деветнадесет лева и 12 ст.) лева, като неоснователни.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „Енерго-Про България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 5, представлявано от изпълнителния директор Р. С., сума в размер на **684 321,88 (шестстотин осемдесет и четири хиляди триста двадесет и един лева и 88 стотинки) лева без ДДС**, главница за периода от 26.03.2021 г. до 09.06.2022 г., представляваща обезщетение за имуществени вреди от нищожен административен акт, а именно - Решение № Ц - 12/26.03.2021 г. на КЕВР, прогласено за нищожно с Решение № 8999/14.10.2022 г. по адм. дело № 3574/2022 г. на ВАС– Трето отделение, ведно с мораторна лихва в **размер на 111 772,56 (сто и единадесет хиляди седемстотин седемдесет и дава лева и 56 ст.) лева без ДДС**, считано от 26.03.2021 г. до 09.12.22 г. и законната лихва от 09.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумите, като ОТХВЪРЛЯ иска за сумата над 111 772,56 (сто и единадесет хиляди седемстотин седемдесет и дава лева и 56 ст.) лева без ДДС до пълния претендиран размер от 118 615,78 (сто и осемнадесет хиляди шестстотин и петнадесет лева и 78 стотинки) лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „Енерго-Про България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 5, представлявано от изпълнителния директор Р. С., сума в размер на **3 058,00 (три хиляди петдесет и осем) лева**, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщението.

Съдия: